

OBSAH

JEAN-CLAUDE LARCHET, <i>Počátek terapie</i>	5
1. Dvojí pohyb vnitřní konverze. Praxis.....	5
2. Nástin terapie základních schopností duše.	
Uplatnění generických ctností	17
JOHN MEYENDORFF, <i>Charakter a prameny teologie v Byzanci</i>	34
I. Historické trendy	49
II. Christologická otázka	62
HUGO RAHNER, <i>Mysterium lunae</i>	73
I. Církev umírající	78
II. Církev rodící	122
III. Církev zářící	145
FRANTIŠEK DVORNÍK, <i>Byzanc a římský primát</i>	157
Úvod	157
1. Princip přizpůsobení	165
2. Zásada apoštolské poslušnosti	174
3. Akakiovo schisma	187
4. Justinián a Řím	194
GIACOMO MORANDI, <i>Vývoj pojetí teologických základů umění jako prostředku sdělování víry</i>	204

1. Úvahy církevních otců před obrazoboreckou krizí	204
2. První příznaky krize: Arius	205
3. Od soupodstatnosti ke vztahům mezi jednotlivými osobami: úvahy Řehoře z Nyssy	207
4. Vtělený Syn jako obraz Otce	209
5. Origenes: vtělení jako „závoj“	210
6. Eusebius z Cesareje a dopis císařovně Konstancii	211
7. Cyril Alexandrijský	212
8. Maxim Vyznavač: Láska ikonou Krista	214
9. Jan Damašský: „hmota“ posvěcená vtělením Slova	218
10. Bilance názorů církevních otců před ikonoklastickou krizí	220
11. Trullská synoda (692) a vymezení ikonografického kánonu	222
12. Období ikonoklasmu: ikonoklastický „koncil“ v Hiercii (754)	225
13. Sedmý ekumenický koncil: II. nicejský koncil (787)	228
14. Princip tradice	233
15. Ikona jako důkaz, že „vtělení je skutečností a ne přeludem“	234
16. Písmo a ikona, dva navzájem se doplňující způsoby předávání víry	236
17. Autentická účta k obrazům	238
18. Sněm „sta kapitol“ (<i>Stoglav</i>)	239
19. Několik poznámek na závěr	240